

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Petrou Jurkovou Novákovou v právní věci

žalobce:

Milan B., narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Švestákem
sídlem Starobranská 4, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému:

Vlastimil T., narozený dne xxx
zemřelý dne xxx
naposledy bytem xxx

o zaplacení částky 386 224,70 Kč

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit na nákladech státu České republiky na účet Krajského soudu v Ostravě částku ve výši 3 449 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Podáním ze dne 23. 5. 2006, bylo zahájeno řízení, v němž se žalobce Milan B., narozený dne xxx, bytem xxx (dále jen „žalobce“) domáhal po žalovaném Vlastimilu T., narozeném dne xxx, bytem xxx (dále jen „žalovaný“) zaplacení částky 386 224,70 Kč.
2. V průběhu řízení soud z úmrtního listu, vydaného Městským úřadem v Šumperku, zjistil, že žalovaný dne xxx zemřel, a jelikož ze sdělení notáře Mgr. Aleše Heinze ze dne 19. 9. 2012 dále vyplynulo, že dědické řízení po zemřelém, vedené pod sp. zn. 21 D 607/2009, nebylo dosud skončeno, přerušil soud toto řízení usnesením ze dne 24. 9. 2012, č. j. 7 Cm 2/2007-237, které nabylo právní moci dne 25. 10. 2012, a to do doby pravomocného skončení dědického řízení.
3. Z usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 21 D 607/2009-1874, které nabylo právní moci dne 27. 6. 2022, bylo následně zjištěno, že tamní soud nařídil likvidaci dědictví zůstavitele (resp. žalovaného), v souladu s ustanovením § 175t zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.
4. Podle čl. II bodu 3. zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon 99/1963 Sb., řízení o dědictví upravené v zákoně č. 99/1963 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije na projednání dědictví v případech, kdy smrt zůstavitele nastala do 31. prosince 2013.
5. Podle ustanovení § 175t odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013, je-li dědictví předloženo a nedojde-li k dohodě podle § 175p, soud na návrh usnesením nařídí likvidaci dědictví; stejně soud postupuje, jestliže stát navrhl likvidaci dědictví

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková, DiS.

proto, že věřitel odmítl přijmout na úhradu své pohledávky věc z dědictví. O nařízení likvidace dědictví může soud rozhodnout i bez návrhu.

6. Podle ustanovení § 19 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má právní osobnost; jinak jen ten, komu ji zákon přiznává.
7. Podle ustanovení § 23 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), člověk má právní osobnost od narození až do smrti.
8. Podle ustanovení § 103 o.s.ř. přihlíží soud kdykoli za řízení k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Podle ustanovení § 107 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), pokud účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením. Podle ustanovení § 107 odst. 5 o. s. ř. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.
9. Z usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 4. 2015, sp. zn. 21 Cdo 1796/2014, vyplývá, že *„V případě, že soud nařídí likvidaci dědictví (§ 175t o.s.ř.), provede ji po právní moci usnesení zpeněžením všeho zůstavitelova majetku a výtěžek získaný zpeněžením zůstavitelova majetku rozvrhne mezi zůstavitelovy věřitele, kteří mají právo alespoň na částečné uspokojení svých pohledávek z rozdělované podstaty. Poté, co byla pravomocně nařízena likvidace dědictví, nelze již postupovat podle ustanovení § 175p až 175s OSŘ (srov. § 175t odst. 3 OSŘ); vyplývá z toho (mimo jiné), že po právní moci usnesení o nařízení likvidace dědictví již není možné vydat usnesení o dědictví, kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví jedinému dědici nebo kterým by bylo potvrzeno, že dědictví, které nenabyl žádný dědic, připadlo státu, nebo kterým by bylo potvrzeno nabytí dědictví podle dědických podílů, nedojde-li mezi dědici k dohodě (srov. § 175q odst. 1 OSŘ), a to i kdyby vyšlo najevo, že dědictví není (a nikdy nebylo) předlužené nebo že nebyly splněny jiné předpoklady pro nařízení likvidace dědictví. Přestože při nařízení likvidace dědictví platí, že dědici zůstavitele (ti, kterým svědčí titul k dědění) nebo stát jsou až do zpeněžení věci, práv a jiných majetkových hodnot zůstavitele, popř. do právní moci usnesení o připadnutí „nezpeněžitelného“ majetku státu, považováni za vlastníky celého majetku patřícího do dědictví (majetek ani v tomto období „nemůže zůstat bez vlastníka“), platí současně, že po právní moci usnesení o nařízení likvidace dědictví nemůže nikdo nabyt zůstavitelův majetek z titulu dědického práva a že v této době nemůže majetek zůstavitele připadnout státu z důvodu tzv. odúmrti, jakož i to, že dluhy zůstavitele a přiměřené náklady jeho pohřbu mohou být uspokojeny jen z výtěžku zpeněžení zůstavitelova majetku. [...] Ten, kdo nabyl při zpeněžení majetku zůstavitele provedeném podle ustanovení § 175u odst. 1 OSŘ jeho věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty, se tím nestal zůstavitelovým dědicem, a stát, jemuž připadl „nezpeněžitelný“ majetek zůstavitele, tím nenabyl jeho věci, práva a jiné majetkové hodnoty jako tzv. odúmrti; neodpovídají proto nejen za dluhy zůstavitele nebo za přiměřené náklady jeho pohřbu, ale samozřejmě ani za dluhy související s nabytým majetkem, které vznikly sice po smrti zůstavitele, avšak ještě dříve, než k tomuto majetku získali vlastnické právo.“*
10. Soud v dané věci zjistil, že ve věci bylo rozhodnuto usnesením Okresního soudu v Šumperku ze dne 25. 1. 2021, č. j. 21 D 607/2009-1874, které nabylo právní moci dne 27. 6. 2022, kdy byla soudem nařízena likvidace dědictví po zůstaviteli (žalovaném) dle ust. § 175t o.s.ř. S ohledem na závěry uvedené v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 4. 2015, sp. zn. 21 Cdo 1796/2014, dospěl soud k závěru, že v tomto řízení již nelze v budoucnu pokračovat, neboť zde není nikdo, kdo by mohl vystupovat coby právní nástupce na straně žalovaného. Nad rámec věci soud podává, že pohledávka za žalovaným byla v dědickém řízení žalobcem přihlášená, tato byla posouzena a částečně zahrnuta do pasiv pozůstalosti (usnesení Okresního soudu v Šumperku ze dne 22. 10. 2020, č.j. 21 D 607/2009-1847), které je předloženo cca o 2,5 mil Kč. Vzhledem k výše uvedenému rozhodl soud o zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 107 odst. 5 o. s. ř., jak je uvedeno v I. výroku tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Doležilková, DiS.

11. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve II. výroku tohoto usnesení, a to sice v souladu s ustanovením § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., neboť řízení bylo zastaveno bez zavinění kteréhokoliv z účastníků řízení.
12. Podle ustanovení § 137 odst. 1 o. s. ř. náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníků a jejich zástupců, včetně soudního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za DPH, odměna za zastupování a odměna pro mediátora podle zákona o mediaci za první setkání s mediátorem nařízené soudem podle § 100 odst. 2. Podle ustanovení § 141 odst. 2 o. s. ř. náklady důkazů, které nejsou kryty zálohou, jakož i hotové výdaje ustanoveného zástupce, který není advokátem, a náklady spojené s tím, že účastník jedná ve své mateřštině nebo se dorozumívá některým z komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob, platí stát. O povinnosti k náhradě nákladů řízení soud rozhoduje v rozhodnutí, který se řízení končí (ustanovení § 151 odst. 1 o. s. ř.), a to podle stavu k okamžiku vydání takového rozhodnutí.
13. Výrok III. tohoto usnesení je odůvodněn ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř., dle kterého stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení (tj. bez ohledu na dosavadní průběh řízení), které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno a o nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o.s.ř., jsou povinni účastníci hradit náklady řízení rovným dílem, přičemž podíl připadající na žalovaného s ohledem na výsledky dědického řízení nebude státu nikým uhrazen (usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 30. 1. 2014 ve věci sp.zn. 33 Cdo 2467/2013). Ve věci vznikly náklady státu v souvislosti s podáním znaleckého posudku znalcem PhDr. Jiřím Valeškou, kdy na znalečném byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 5. 2009, č.j. 7 Cm 2/2007-120 přiznána celková částka ve výši 16 898 Kč. Tato částka sestávala z odměny ve výši 14 200 Kč a 19 % DPH z této částky ve výši 2 698 Kč. Znalečné bylo znalci proplaceno dne 27. 5. 2011. Na celkové náklady tohoto důkazu byla započtena žalobcem složená záloha na důkaz ve výši 10 000 Kč. Dosud neuhrazené náklady státu tak činí částku 6 898 Kč. Z důvodu výše uvedeného je žalobce povinen zaplatit náklady vzniklé státu v rozsahu 1/2, tj. ve výši 3 449 Kč.
14. Lhůta k plnění byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněná domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Ostrava 20. února 2023

Mgr. Petra Jurková Nováková v. r.
samosoudkyně